

Full Dominical

ARQUEBISBAT DE BARCELONA

ANY LXXVI ■ NÚM. 11

16 DE MARÇ DE 2014

www.arqbcn.cat / Aportació voluntària: 0,30 €

Eucaristia prop del sepulcre de St. Pere

► El cardenal arquebisbe de Barcelona, amb altres arquebisbes de diòcesis espanyoles, presideix l'eucaristia a la capella de la cripta que hi ha sota l'altar principal de la basílica de Sant Pere. Aquesta celebració, prop del sepulcre de Sant Pere, ha estat un intens moment espiritual de la recent visita *ad limina*. El 3 de març, el papa Francesc va rebre els bisbes i els va lliurar el discurs que havia preparat i que estava centrat en aquestes propostes pastorals: obrir nous camins a l'Evangeli; edificar una Església en un veritable estat de missió permanent, que proposi un missatge de

misericòrdia, d'acolliment i de tendresa, i no d'exclusió; obrir el diàleg amb els allunyats amb esperit de servei, d'humilitat i de paciència; recolzament a les activitats socials de Càritas, sobretot en aquests moments de crisi econòmica, i màxima atenció a la formació dels futurs sacerdots i a la funció dels religiosos i religioses. A més d'aquesta trobada amb tots els bisbes, el Papa els va rebre reunits en dos grups per fer amb ells una veritable reunió de treball. Els bisbes catalans foren rebuts pel Papa en la segona trobada de treball del divendres 7 de març.

PARAULA I VIDA

L'alegria d'anunciar l'Evangeli

El diumenge més proper a la festa de Sant Josep celebrem el Dia del Seminari. Aquest any, en sintonia amb l'exhortació apostòlica que ha publicat el papa Francesc, titulada *La joia de l'Evangeli*, s'ha escollit el lema: «L'alegria d'anunciar l'Evangeli.»

Avui, com en temps dels apòstols, Jesús passa prop dels joves i els diu: «Vine i segueix-me, i et faré pescador d'homes». Jesús fa aquesta invitació a moltes persones i de moltes maneres.

Als futurs sacerdots, Jesús els crida per a enviar-los a portar la Bona Nova del seu amor i la seva salvació a tothom. La vida humana ja és un do de Déu, i el sacerdot la posa plenament al servei de l'Església i del món.

Les paraules que el papa Francesc adreça a tots els cristians són especialment vàlides per als sacerdots: «La joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix la joia.»

Avui tenim una gran necessitat de viure aquesta joia cristiana. «Hi ha cristians —ens diu Francesc— l'opció dels quals sembla la d'una Quaresma sense Pasqua!»; i encara supera la seva prou coneguda capacitat expressiva quan escriu que «un evangelitzador no hauria de tenir permanentment cara de funeral».

Si volem que Déu ens concedeixi vocacions al ministeri —i també a la vida religiosa— només hi ha un camí, que Francesc ens assenyalava quan ens diu: «Recobrem i fem créixer el fervor, la dolça i confortadora joia d'evangelitzar, fins i tot quan cal sembrar entre llàgrimes.»

Tant de bo que el món actual pugui rebre la Bona Nova no a través d'evangelitzadors tristos i descoratjats, impacients o ansiosos, sinó a través de ministres de l'Evangeli la vida dels quals irradiï el fervor dels qui han rebut primerament en ells mateixos la joia de Crist.»

Demano als sacerdots, als educadors cristians, als catequistes, a les comunitats parroquials i als moviments apostòlics que preguin i es vulguin ocupar i preocupar de suscitar vocacions als ministeris ordenats.

Són molt actuals aquestes paraules de Jesús: «La collita és abundant, però els segadors són pocs; pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que enviï segadors a les seves messes». Preguar i treballar perquè sorgeixin vocacions sacerdotals és una bona manera de preparar el futur de la vida cristiana entre nosaltres.

► Aquesta imatge parla

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Seguiu-nos a les xarxes socials

www.arqbcn.cat

facebook.com/ArquebisbatdeBarcelona
@arquebisbatbcn

També al Twitter del Cardenal

@sistachcardenal

ENTREVISTA

▶ **ISABEL RODRÍGUEZ VILA**

Cap on anem?

«**L**a situació més dura i difícil de la meua vida va ser perdre el meu fill en un accident de trànsit». Va ser la fe la que va consolar i donar serenor a la Isabel Rodríguez, fotògrafa, infermera, escriptora i vicepresidenta de l'associació Misión y Desarrollo para Goundi. Acaba de publicar *Cuando nos vamos, ¿a dónde vamos?* (Círculo Rojo Editorial), un llibre que desenvolupa de manera contundent un tractat sobre l'ansietat del morir i la realitat de la mort, a través del seu relat autobiogràfic. Els beneficis del llibre es destinaran a la construcció d'un nou centre de salut a N'Dilate (Goundi, Txad).

Què l'ha ajudat a superar la mort del seu fill?

Jo mateixa em vaig sorprendre de la meua pròpia reacció. El primer que em va venir al cap van ser les paraules «faci's la teua voluntat!» Suposo que va ser la serenor que em va donar la fe, però també em va consolar pensar que ell m'ajudava a través del seu esperit. Crec en la comunicació entre ànimes i, en el meu cas, va ser tangible i patent.

Què mostra en el llibre?

Són textos autobiogràfics, explicats cronològicament, amb els quals recorro el cicle complet de la vida. A través d'ells intento explicar el meu interès prematur pel tema i la consegüent evolució personal.

Com ho fa?

Explico d'una manera personal el que entenc per la mort, sense embuts, amb naturalitat. Per mitjà dels relats de la meua experiència com a infermera, mare o visitadora de malalts i gent gran m'endinsó en el *morir*, tot abastant el que l'envolta: acceptació, afrontar la realitat, reconciliació, tancar episodis, perdonar-se i, finalment, lliurar-s'hi.

Òscar Bardají i Martí

HISTORIA DE LA CARIDAD

Hélder Cámara y Óscar A. Romero

En los años del Vaticano II, las iglesias diocesanas de América Latina tuvieron en el obispo de Olinda y Recife (Brasil), Helder Cámara, una voz libre de ataduras de un testigo del Evangelio.

El 24 de marzo de 1980, Óscar Arnulfo Romero, arzobispo de San Salvador, fue asesinado ante el altar cuando se disponía a celebrar la eucaristía por su defensa resuelta de los campesinos y de los más pobres de El Salvador, donde la injusticia y la prepotencia de unos ponían en peligro inmediato a cuantos se opusieran a sus designios.

No fue el único ni el primero. Antes de él, torturaron y asesinaron al jesuita Rutilio Grande (1977), defensor de los derechos humanos de los campesinos y de los obreros. La misma suerte sufrió el jesuita catalán Lluís Espinal en Bolivia (1980). Hélder Cámara y Óscar Romero colaboraron en la redacción del documento final de Puebla.

Cinco siglos antes, el dominico Antón Montesinos predicó a los colonos de Santo Domingo un sermón de Navidad (1511) defendiendo los derechos de las poblaciones autóctonas.

Con Montesinos, Las Casas y Francisco de Vitoria, otros muchos defendieron los derechos humanos de todos los habitantes de las colonias americanas, pero a menudo el egoísmo y la ambición pesaron más que los mandatos evangélicos.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

Todos los padres somos adoptivos

Esta afirmación puede sorprender, pero es verdad. Todos los padres, todos, si queremos lucir la credencial de auténtica paternidad, debemos pasar la prueba de la adopción filial. Como decía el agudo periodista José Luis

Martín Descalzo: «En nuestro mundo hay muchos progenitores y no demasiados padres.»

En rigor, sólo hay padres adoptivos. Todo padre y toda madre, para sentirse verdaderamente como tales, deben adoptar a sus hijos. Porque no es la carne ni la sangre, sino el corazón, lo que nos hace padres e hijos. No hace mucho, el autor de un libro de educación dedicaba irónicamente su obra «a quienes se creen padres por el mero hecho de haber traído hijos al mundo».

Así pues, no le demos más vueltas: *somos padres e hijos en la medida en que amamos*. La paternidad y la filiación no surgen de la casualidad, sino de la libre elección de un amor constantemente confirmado.

En este sentido, amigo lector, es bien cierto que todos los padres somos en rigor padres adoptivos. Y los verdaderos padres saben que nunca se termina de engendrar lo ya engendrado.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La vocació sacerdotal

En el baptisme esdevenim membres d'un poble sacerdotal. El sacerdoci és un sacrament al servei de la comunió en l'Església. El sacrament de l'orde presbiteral, amb la imposició de mans del bisbe, constitueix *preveres* alguns batejats al servei de la comunió. Ningú no és ordenat sacerdot per a ell mateix només, sinó per edificar el poble de Déu, per evangelitzar. La diferència essencial entre el *sacerdoci baptismal* i el *sacerdoci ministerial* (*Lumen Gentium*, 10) rau en el caràcter ministerial o de servei del *sacerdoci ministerial*. L'ordenat està al servei de la comunió i de la unitat en la fe. Hi ha una *igualtat radical* entre tots els batejats. Tots els membres de l'Església participen del sacerdoci de Crist. El sacerdoci és un servei, no un poder.

El papa Francesc diu: «El sacerdoci ministerial és un dels mitjans que Jesús utilitza al servei del seu poble, però la gran dignitat ve del Baptisme, que és accessible a tots. La configuració del sacerdot amb Crist Cap —és a dir, com a font capital de la gràcia— no implica una exaltació que el col·loqui per sobre de la resta. A l'Església las funcions «no donen lloc a la superioritat dels uns sobre els altres» (*La joia de l'Evangelí*). Per això, el sacerdot no ha de suplantar el laic. Tots som responsables de la vida de l'Església.

P. Ignasi Ricart, claretià

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dimecres [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. vii), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. v), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe.

23. ■ † Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores 3a. setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jn 4,5-42 (o bé: 4,5-15.19b-26.39a.40-42)]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

DIUMENGE II DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Vés-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per a beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.»

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

(2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangelí, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat amb una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la Bona Nova de l'Evangelí, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els dugué dalt una muntanya alta, i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Encara no havia acabat de dir això, quan els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». En sentir-ho els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequeu-vos, no tingueu por». Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti un gran pueblo, te bendeciré, haré famoso tu nombre, y será una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan. Con tu nombre se bendecirán todas las familias del mundo.»

Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Transfiguració del Senyor (detall). Pintura de Giovanni Bellini (any 1480), Capodimonte (Nàpols)

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo

(2Tm 1,8b-10)

Querido hermano:

Toma parte en los duros trabajos del Evangelio, según la fuerza de Dios.

Él nos salvó y nos llamó a una vida santa, no por nuestros méritos, sino porque, desde tiempo inmemorial, Dios dispuso darnos su gracia, por medio de Jesucristo; y ahora, esa gracia se ha manifestado al aparecer nuestro Salvador Jesucristo, que destruyó la muerte y sacó a la luz la vida inmortal, por medio del Evangelio.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan y se los llevó aparte a una montaña alta. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. Y se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bien se está aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías.» Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra, y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, mi predilecto. Escuchadlo.» Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis.»

Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo. Cuando bajaban de la montaña, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos.»

COMENTARI

La transfiguració de Jesús

En la transfiguració de Jesús, Mateu segueix fonamentalment Marc. En Marc, és aquí on Déu, del núvol estant, revela als deixebles la identitat més pregona de Jesús: «Aquest és el meu fill, el meu estimat, escolteu-lo» (Mc 9,7).

En l'Evangelí de Mateu, aquesta revelació ja s'ha fet des del començament, mitjançant els oracles profètics que vénen de part de Déu (1, 23; 2,15; cf. 12,18-21) i sobretot mitjançant el baptisme en el qual la veu del cel proclama públicament la filiació divina de Jesús. La transfiguració, en Mateu, posa l'accent en un altre aspecte de l'escena. El que sobresurt en el text de Mateu és la descripció de l'impacte de la trans-

figuració en els deixebles: «Els deixebles, en sentir-ho, es van prosternar amb el front fins a terra, plens d'un gran temor. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: no tingueu por». La revelació és una gran teofania. El núvol ja suggereix la presència de Déu: baixava sobre el Sinaí quan Moisès hi pujava (Ex 24,15s). Però la veu del cel palesa aquesta presència. D'aquí l'accent de la narració en la reverència i el temor dels deixebles. I d'aquí també les paraules de confort de Jesús. L'accent de l'escena és, per tant, la visió i les paraules que surten del núvol estant. Com en les grans visions de l'apocalíptica, la visió ha de ser completada per les paraules que aclareixen el sentit de la visió, sovint incompreensible.

L'accent més gran de l'episodi està, per tant, en les paraules de la teofania. Aquestes paraules són les mateixes que en Marc, però aquí tenen un accent que va més enllà: «Escolteu-lo». Jesús, en Mateu, és aquell a qui tots han d'escoltar. Perquè Jesús és aquell que ensenya, l'únic mestre (cf. Mt 23,8).

Els tres solemnes discursos que hi ha abans d'aquesta escena ho han fet palès. Aquest escoltar Jesús correspon a la figura messiànica del profeta de Dt 18,15. Això té molt sentit en Mateu. Són les darreres paraules que Jesús adreçarà als deixebles en el seu comiat: «Aneu per tot el món... exhortant a guardar tot el que us he ensenyat» (Mt 28,19).

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Solemne funeral pel bisbe emèrit de Barcelona, Mons. Pere Tena i Garriga. Dijous 20 de març (20 h), a la Parròquia Sta. Maria del Re-

mei de les Corts (pl. Concòrdia, 1), presidit pel bisbe emèrit de Solsona, Mons. Jaume Traserra.

Ordenacions diaconals. En el marc del Dia del Seminari, que se celebra entorn del seu patró Sant Josep, el cardenal Lluís Martínez Sistach ordenarà diaques al servei de l'església de Barcelona els seminaristes Santiago Cuquerella Llauredó i Patrick R. Stref, a la capella del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231), dissabte 22 de març (19 h).

Festivitat de Sant Josep a la Catedral. Dia 19 març, 9.30 h laudes al cor de la Catedral; 10 h missa conventual a l'Altar Major. Acabada la missa, visita a l'altar del sant. A les 20 h, concert d'òrgue de Jordi Figueras.

Celebració dels 125 anys de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors a Mataró. El proper 21

UN ITINERARI PER CIUTAT VELLA

Sant Pacià, al cor de Barcelona

Pacià, una confraria fundada en la parròquia dels Sants Just i Pastor de Barcelona, 1734. (Festa de Sant Pacià: 9 de març).

(Pelegrins al cor de Barcelona, de Jaume Castro i Meritxell Téllez, Viena Edicions)

A Barcino, hi vivia una població benestant que s'excedia i provocava desordres, segons el bisbe Pacià (310?-391), que estava preocupat per la influència de l'esperit del temps en alguns cristians. Mogut per aquesta inquietud, Pacià, en un escrit titulat *Cervus*, que s'ha perdut, articulava una resposta als perversos i impúdics desordres que es cometien en una mena de carnaval de cap d'any en què la gent es disfressava d'animal (de cérvols, cabres i bous) per lliurar-se al llibertinatge. Il·lustració: Sant Pacià, gravat del *Libre de les confrasses del gloriós bisbe Sant*

de març, a la basílica de Santa Maria de Mataró (19 h), el cardenal Lluís Martínez Sistach presidirà una missa amb motiu d'aquest aniversari. S'invita especialment les persones i famílies vinculades al col·legi i la congregació. El passat dissabte 15 de febrer el P. Enric Puig, SJ, va fer una conferència per a aquest i altres centres de Mataró, amb el títol «Evangelització a l'escola».

Política i religió a Europa (segles XVI-XX). Cicle de conferències organitzat per la Fundació Joan Maragall, el Centre d'Estudis Històrics Internacionals i el departament d'Història Moderna de la UB. Dies

19 i 20 de març i 3 i 10 d'abril (19 h). A la Facultat de Geografia i Història (c/ Montalegre, 6). Entrada lliure. Informació: FJM (t. 934 880 888, a/e: fjm@fundaciojoanmaragall.org

Aules Mounier. «La dignitat humana a la presó de joves», a càrrec de Nicolau Sáiz. Dia 20 de març (19 h), al Seminari (c/ Diputació, 231).

Sessions de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 17 març (19 h), amb Rafael de Ribot, periodista i professor de Blanquerua. A la Fundació Joan Maragall (c/ València 244,1r).

Asociación de Adoradoras de las Esclavas del Sagrado Corazón (c/ Mallorca 232). El 20 marzo (12 h), oración ante el Santísimo seguida de eucaristía.

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 19 de març, missa (17 h) i conferència (17.30 h), amb Ignasi Miranda, que ens parlarà del seu llibre *Pregàries de tu a tu*. Lloc: c/ Riera St. Miquel, 1 bis. Més informació: Montserrat Soler, t. 934 351 845.

Representació de la Passió a Vilassar de Mar. «Crist ha mort per nosaltres». Divendres Sant, 18 d'abril (20.30 h), a l'església parro-

quial. És una escenificació realitzada amb els joves de la parròquia de Sant Joan que ja fa 21 anys que es representa a la mateixa església de Vilassar; té una gran força visual i alhora molta fidelitat als textos evangèlics.

En honor de santa Rita de Cascia. Día 22 marzo (17-18.30 h) pregón de Semana Santa. A las 19 h misa mensual. A las 19.30 h, charla *ritiana*, a cargo de Mn. A. Pérez, para preparar su fiesta del 22 de mayo, en la Pquia. de Sant Agustí (pl. St. Agustí 2).

EXERCICIS I RECESSOS

Fraternitat Santa Maria de la Resurrecció. Dies 22 i 23 de març, recés per a dones que han estat viudes encara joves, a l'hostatgeria de les monges benedictines, c/ Dolors Monserdà 32. Info: t. 933 397 151 i 935 879 745.

PALABRA Y VIDA

La alegría de anunciar el Evangelio

El domingo más cercano a la fiesta de San José celebramos el Día del Seminario. Este año, en sintonía con la exhortación apostólica que ha publicado el papa Francisco, titulada *La alegría del Evangelio*, se ha escogido el lema: «La alegría de anunciar el Evangelio.»

Hoy, como en tiempos de los apóstoles, Jesús pasa cerca de los jóvenes y les dice: «Ven y sígueme, y te haré pescador de hombres». Jesús hace esta invitación a muchas personas y de muchas maneras.

A los futuros sacerdotes, Jesús los llama para enviarlos a llevar la Buena Nueva de su amor y su salvación a todos. La vida humana ya es un don de Dios, y el sacerdote la pone plenamente al servicio de la Iglesia y del mundo.

Las palabras que el papa Francisco dirige a todos los cristianos son especialmente válidas para los sacerdotes: «La alegría del Evan-

gelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús. Los que se dejan salvar por él son liberados del pecado, de la tristeza, del vacío interior, del aislamiento. Con Jesucristo siempre nace y renace la alegría.»

Hoy tenemos una gran necesidad de vivir esta alegría cristiana. «¡Hay cristianos —nos dice Francisco— cuya opción parece la de una Cuaresma sin Pascua!» Y aún supera su bien conocida capacidad expresiva cuando escribe que «un evangelizador no debería tener permanentemente cara de funeral».

Si queremos que Dios nos conceda vocaciones al ministerio —y también a la vida religiosa— sólo hay un camino, que Francisco nos señala cuando nos dice: «Recobremos y hagamos crecer el fervor, la dulce y confortadora alegría de evangelizar, incluso cuando hay que sembrar entre lágrimas. Ojalá que el mundo actual

pueda recibir la Buena Nueva no a través de evangelizadores tristes y desalentados, impacientes o ansiosos, sino a través de ministros del Evangelio cuya vida irradie el fervor de quienes han recibido primero en ellos mismos la alegría de Cristo.»

Pido a los sacerdotes, a los educadores cristianos, a los catequistas, a las comunidades parroquiales y los movimientos apostólicos que oren y se quieran ocupar y preocupar de suscitar vocaciones a los ministerios ordenados. Son muy actuales estas palabras de Jesús: «La cosecha es abundante, pero los obreros pocos; rogado, pues, al dueño de la mies que envíe operarios a su mies». Orar y trabajar para que surjan vocaciones sacerdotales es una buena manera de preparar el futuro de la vida cristiana entre nosotros.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia